

ሱባኤ ምቅርራብ ንብዓለ ልደት.

“እንታይ እሞ ንግበር” (ሉቃ 3:10 ግ.ሐ. 2:37)

ልደት ክርስቶስ ክነብዕል ንቀራረብ ኣሎና። ምቅርራብና ዓለማዊ ወይ ንግዙፋዊ ነገራትና ዝርኢ ዘይ ኮነ ንመንፈሳዊ ርክብና ምስ ኣምላኽ እዩ። ኣብ ዕለታዊ ሕይወትና እንተ ረኣና ሰብ ንብዙሕ ነገራት ይቀራረብ፣ ንውላድ፣ ንመርዓ፣ ንሞት፣ ንመርመራ፣ ንውግእ፣ ንሰላም፣ ንክፍኣት፣ ንዕርቂ ብዓል ንምብዓል... እቲ ምቅርራብ ንብዙሕ ነገር ኽኸውን ይክእል እዩ።

ክትቅረብ እንከሎኻ ኣብ ኣሳብካ ክልተ ነገር እዩ ዝመጽኣካ፡ 1. ክትዕወት፣ ነቲ እትቀራረበሉ ዘሎኻ ከምቲ እትደልዮ ክኸንልካ። 2. ክትዕወት ኩሉ ዝክእለካ ትገብር ኣብ ገለ እዋን ወላ ሕይወትካ እውን ትሸይጥ (ንኣብነት ኣብ ፖሎቲካ)። ምቅርራብ እምብኣር ኣደ ካብቲ ክንዕወት እንገብር ነገራት ኣደ እዩ።

ኣደ ካብቲ ዝዓበዩ ምቅርርባ ዘድለዩ ድሕነት ወዲ ሰብ እዩ። ኣምላኽ ባዕሉ ተስፋ ሂቡ ዝጀመሮ ንኣዳምን ሔዋንን ሰንቂ ንኣኦምን ንደቆም ኮይኑ ክሳብ መዓልቱ ዝበጽሕ በቲ ኣምላኽ ዝመደቦ ክኸዱ ክቀራረቡ ተነጊርዎም። ኣበው ነብያት ነዚ ተስፋ ኣምላኽ ዝኾነ ክቕረቡ ንደቂ እስራኤል በብእዋን ምስ ግዚኡን ኩነታቱን ኣሰናድዮም። ኣብ ገለ እዋን ምቅርራብ ስለ ዘገደሉ ይደናገሩ ነሮም ኣብ ገለ እዋን ከኣ ብጽቡቕ ይቕረቡ ስለ ዝነበሩ ብሕይወት ዝህቡ ተስፋ ይነብሩ ነሮም። ምቅርራብ ምስ ኣደጉ ብጸላእቶም ንሰደትን ውርደትን ይቃልዑ ነሮም ኣብ ኣምላኽ ክምለሱ ከለዉ ከኣ ተስፋኦም ይዓቢ ነሩ። ሎሚ እዚ ኩነት ዳርጋ ኣይተቐየረን ስለ ምቅርራብና ክነጽብቕ ኢላ ቤተ ክርስቲያን ትነግረና ኣላ። ክትቅረብ ምስንዳውን ምብርባርን የድሊ።

ምቅርራብ ግላውን ኣበራውን ክኸውን ይክእል። ፩ያ ብግልና ኣብ ጽምዋ ልብና ኣቲና ሕይወትና ክነሰናዱ ኣሎና። ንኣምላኽ ብግልና ክንረኽቦ ክንዛረቦ ክንሰምዖ የድሊ። ጎ. ኢ. ክ. ንበይኑ ኣብ እምባ ደይቡ ንሰማያዊ ኣብኡ ይራኽብ ነሩ፣ ሙሴ ከምኡ ኤልያስ ኤልሳዕ ካልኣት ነብያትን፣ ቅ. ዮሐንስ መጥመቕ ብግሎም ኣብ እምባን ኣብ ጸምጸም በረኻን ንበይኖም ንኣምላኽ ይረኽቡዎ ነሮም። ፪ይ ብሓባር ከም ስድራ፣ ቍምስና፣ ቤተ ክርስቲያን ሃገር ብሓባር ክንረክብ ግቡእ እዩ። ያዕ 4:8 ንኣምላኽ ቅረብዎ ንሱ እውን ክቕርቡኩም እዩ” ንዑ ኣብኡ ቅረቡ ንሱ ኸብርሃልኩም እዩ እናበለ ክንቀርቦ ይነግረና። ኣብ ነብይ ኢዩኤል 2:11-18 ኣብ ኣምላኽ ክንቀርብ ንስሓ ከም ቀንዲ መጋበሪ ገሩ የቕርቦ። ኩሎም እቶም ምሕረት ኣምላኽ ዝደልዩ ቅድም ቀዳድም ክንስሑ ይግባእ። ምቅርራብና ኣብ ንስሓ ክንኣቱ እዩ ዝዕድመና ዘሎ።

ንኣምላኽ ክንቅበል እንጸርጎ ነገር ኣሎና፡

ናይ ሎሚ ምቅርራብና ነቲ መድሕና ዝኾነ ክርስቶስ ብዳግም ኣብ ልብና ክነሕድሮ፣ ኣብ መንጎና ክርከብ እሞ ብኹሉ ተሓዲስና እመናት ደቂ ኣምላኽ ክንከውን እንገብር ምቅርራብ እዩ። ቅ. ዮሐንስ መጥመቕ ንሰባት ንምጽኣት መስሕ ዝቕርብ ዝነበረ መጨረሻ ነብይ እዩ ነሩ። ኣብ በረኻታት ይሁዳ ኮይኑ “ጎደና እግዚአብሔር ጽረጉ መገዱ እውን ኣቕንዑ” እናበለ ይሰብኽ ነበረ ህዝቢ ኸኣ ኣብቲ ዝነበሮ ይመጽእዎ ነሮም ክንስሑ ብኃጢአቶም ክእመኑ ይነግር ነሩ። ንሱ ኣብ በረኻታት ይሁዳ እዩ ዝሰብኽ ዝነበረ። በረኻ ኣብ ቅዱስ መጽሓፍ ንኣምላኽ እትረኽቡል ንኹሉ ናይ ዓለም ነገር ኣዲግካ ንኣምላኽ ጥራሕ እተድህበሉ ፍሉይ ቦታ እዩ፣ እስራኤላውያን ኣብ

በረካ ሲናይ ንአርብዓ ዓመት “ኮለል ኢሎም ክንስሑ ምእንቲ” ንሕጊ አምላኽን ንኪዳኑን ብምሉእ ብእምነት ክሳብ ዝሕልዉ ኮለል ኢሎም። ብኻልእ ክርአ እንከሎ በረካ ቦታ ጽምዋ ቦታ ንስሓ ቦታ ተጋድሎ እዩ። በዚ ምኽንያት እዮም ብዙሓት ቀዳሞት ክርስትያን ኣብ በረካታት ዝሰፍሩ ዝነበሩ ከምኡ ገዳማት ኣብ በረካ ዝምስርቱ ዝነበሩ ንኣብነት ገዳም ቅ. ካተሪን ብዓልቲ አለክሳንድርያ ኣብ በረካ ሲናይ ከምኡ ካልኣት ገዳማት ኣብ በረካታት ግብጽን ዓዲ ዓረብን ተደኩኖም ንርኢ።

ምቅርራብና ኣብ በረካ ልብና ክንኣቱ እሞ ኣብኡ ንአምላኽ ክንረኽቦ ኢና እንቀራረብ ዘሎና። ኣብ በረካ ልብና ኣቲና ነቲ ኩሉ ካብ አምላኽ ዘርሕቕና ሓዲግና ኣብኡ ክንምለስ ኣብ ነነድሕድና ሰላም ፍቕሪ ክንገብር ንመገዲ አምላኽ ክንሕዝ ኢና ንቀራረብ ዘሎና።

ቅ. ዮሐንስ መስሕ ይመጽእ ስለ ዘሎ ንኣኡ ዝግባእ ምስንዳው ገሮም ክጸንሑ ይነግር ነሩ። ቅድሚ ዮሐንስ እውን እግዚአብሔር ካብታ ቀዳሞት ወለድና ዝወደቐላ ዕለት ጀሚሩ በብእዋኑ ከድሕኖም ከምዝኾነ ብዝተፈላለየ መገዲ የሰናድዎም ነሩ። ነብያት ምጽኣቱ ሰበኹ። ሎሚ እንሰናደዎ ምጽኣት ነቲ ቅድሚ ክልተ ሽሕ ዓመት ምእንታና ሥጋና ባህርና ዝለበሰ አምላኽ ልደቱ ክንዝክር እንከሎና ንሕና ኣብ ሕወትና ክንገብር ዘድሊ ነገር ስለ ዘሎ እዩ።

ንአምላኽ ምምሳል እዩ ተፈጥሮና፡

ዕለተ ልደት ክርስቶስ ዘተኩሮ ኣብቲ አምላኽ ባህርና ለቢሱ ንኣና ዝመሰለሉ እዩ ዘተኩር። አምላኽ ንኣይ ካብ መሰለ ኣነ ኸአ ሎሚ ንኣኡ ክመስል ንማለት እዩ። **ንአምላኽ ክመስል እንታይ የድልየኒ ዝብል ሕቶ ክንሓትት ግቡእ እዩ።**

ሰብ ብአምሳልን አምላኽን እዩ ተፈጢሩ። **ተፈጥሮናከስ ንአምላኽ ምምሳል እምበር ንኻልእ ምምሳል አይኮነን።** ዝዓበየ ኃጢአት ቀዳሞት ወለድና ክመስልዎ ዘይግብኦም ንኻልእ ስለ ዝመሰሉ እዩ። ኃጢአት ምስ ገበሩ መልክዕ አምላኽ አጥፊኦም ካልእ መሲሎም። ሓደ ሰብ ብሕማም እንተ ማሰነ ሕብሩ መልክዑ ሰውነቱ ስለ ዝቕይር ንጋገዮ ካልእ ስለ ዝመሰለ። ዝወረስናዮ ኃጢአት ቀዳሞት ወለድና ዘይናትና ምምሳል እዩ። ድሕሪ ልደት መድኃኒና እውን እዚ ዝንባሌ ኃጢአት አይሓደገናን ኩሉ ጊዜ ካልእ ክንመስል ንደሊ። ዓመት ዓመት ንብዓለ ልደት ክንቅረብ እንከሎና ነቲ ካልእ መሲልናዮ ዘሎና ሓዲግና ኣብቲ ንአምላኽ ዘምስል መልክዕ ክንምለስ ንማለት እዩ።

እሞ ሎሚ ኣነ ንመን እመስል ኣሎኹ ክንብል ንሕልናና ንርእስና ክንሓትት ግቡእ እዩ። ብርግጽ መልክዕና ናይ ገለና ብመጠኑ ዝቐየረ ክኸውን ይኸእል እዩ ናይ ገለና ኸአ ጨሪሹ ካልእ መልክዕ ለቢሱ ይህሉ እዩ እሞ እስከ ኣብ መስትያት ሕልናና ኣብ አምላኽን ምልስ ኢልና ገጽና ልብና መንፈስና ሕይወትና ንርኢ እሞ ነቲ ካልእ አምሲሎና ዘሎ ንእለዮ። ኣንቲ ሓፍተይ ኣንታ ሓወይ ካልእ እምበር መሲልካ ዘይወገና ዘይናትና መሲልካ ተጋጊናኪ ተጋጊናካ እናበልና መልክዑ መልክዓ ቀይሩ ቀይራ ንዘላ/ሎ ንምክሮም።

ክርስቶስ መልክዖም ቀይሮም ካልእ መሲሎም ንዘለዉ ኣሕዋትና እንተ ኸኣልና ንበይንና ወሲድና ዓገብ ክንብሎም ምስማዕ እንተ አበየና ኸአ ክልተ ወይ ሰለስተ ወሲድና ክንመክር ኣብዚ እንተ ዘይተዓወትና እውን ንቤተ ክርስትያን ክነግር ይነግረና። እዚ ዝሕብሮ ንሓውናን ሓፍትና ኣብቲ መልክዕ አምላኽ ዝኾነ ተፈጥሮኦም ክሳብ ዝምለሱ ከይንሕለል ከይንደክም ንማለት እዩ።

ሰብ ሎሚ ሓላው ሓወይ አይኮንኩን ባዕሉ ይፈልጥ ግብ ይበል አብ ምባል ጥራሕ ይርከብ፤ ፍቕሪ ሕውነት ከምኡ ብሓደ ካብ ምጂን ክፈላለ ዝጽዕር ብዙሕ እዩ፤ ዓለም ዝህወኹ ዝጨኻኹ ዝፈላለዩ ዝጻልኡ በዚሓማ። እንተ ኹነ ድላይ አምላኽ ከምኡ አይኮንን ንዝጥፍአ ክንደሊ እንልኦኽ ንሕና ኢና ብዓልና ምልኦት ክረክብ ኩልና ደቂ ሓደ ቤት ዝኾና ብሓደ ክንውዕል ክነብዕል እዩ። ሓው ካብ ሓው ሸፊቱ እንተ ወዓለ ዝተዓወተ ዝመስሎ ብዙሕ እዩ ግን ዓወት አብ ሓደ ምጂንን ንአምላኽ ብሓደ አብ ምልማንን እዩ ዝርከብ።

ልደት አብ አምላኽ ክንምለስ የዘኻኽረና፡

አምላኽ አብኡ ክንምለስ ዕለት ዕለት ብዝተፈላለየ መገዲ ይቐርበና እዩ። አብዚ እዋን ወዲ አምላኽ ክርስቶስ ብርእሱ አብ መንጎና ምስ ሓደረ ዝቀረበና ምኽንያት ክንገብር እዩ ዝድለ ዘሎ። ቅ. ዮሐንስ “ቃል ሥጋ ኹነ አብ መንጎና ኸአ ኃደረ” ይብል ዕሞቕ ምስጢር ትስብእቲ ክርስቶስ ክረድኦና ኢሉ። አምላኽ ብዘይካ ኃጢአት ንነፍስወከፍና መሲሎ ምሳና አሎ። እዚ ንአና ክብሪ አብ ባህሪ አምላኽ ምስታፍ እዩ። ቅ. ጴጥሮስ “አማልኽቲ ኢኹም፤ ደቂ እቲ ልዑል ኢኹም” ይብለና። ቅ. ጳውሎስ ከአ መሳርሕቲ አምላኽ አምባሳደራት ክርስቶስ ኢኹም ይብለና። ስለዚ ክርስቶስ ዝገበና ማንም አይሃበናን። ተዘክሮ ልደት ነቲ አምላኽ አባና ዝገበሮ ክንዝክር ንማለት እዩ።

እንታይ ንግበር፡

ጭቡጥ ምቕርራብ ልደት ከምዝገበርና ዝገልጽ ከምቲ ሰባት ንቅዱስ ዮሐንስ መጥምቕ ዝሓተትዎ ክንሓትት እንተ ኸአልና ጥራሕ እዩ ንሱ ኸአ “እንታይ ክንገብር” አብ ዝብል ክንኣቱ ከሎና እዩ። ነዚ ክንብል እንተ ኸአልና ኃጢአትና ክፍአትና ውድቀትና ክነለሊ ክኢልና አሎና ማለት እዩ። ሰብ ክቐየር እንተ ኹይኑ ጣዕሚ ልደት መድኃኒ ከስተማቕር እዋ አብ ሓጎስ ልደት ክሳተፍ እንተ ኹይኑ ርእሱ ርእዩ ክኸእል አለዎ። ርእሱኻ ምርኣይ ማለት አብ ሕልናኻ አቲኻ ነቲ ድኽመትካ ክፍአትካ ትዕቢትካ ኮታስ ኃጢአትካ ብምልኡ ርኢኻ ምኽኣል እዩ። እንታይ እግበር ኢሊ ምስ ርእሰይ ክዛረብ ክፍትሽ ዝዕድም እዋን። እዚ ብዓል ዝኣትወና ዘሎ ብግልናን ብሓባርን ክንቅረበሉ ዝሓትት እዩ። ክሕደስ፣ ክቐየር፣ ክዕረቕ፣ ክነጽሕ፣ ክምሕር፣ ካብዚ ካብ አምላኽን ካብ ሰብን ዓጊቱን ዘሎ ክፍአተይ ክወጽእ እንታይ ክገብር ይግብኣኒ ክንብል ጠቓሚ ሕቶ እዩ።

ከም ሰብ እቲ ዝኸበደን ዘይንቐበሎን ንርእስና ክንከስስ ብበደልና ክንእመን ከይንስዓር ዝብል እዩ። ሎሚ ግን ክንስዕሮ ከም እንኸእል ሰማዕት ዮሐንስ ይነግሩና። ደፊሮም ልቦም ከፊቶም ንልኡኽ አምላኽ እንታይ እግበር እናበሉ ሓቲቶም ለባምን ፍርሃት አምላኽ ዝመለኾ ሰብ ዝብሎ። ዝተዋህቦም መልሲ “ተነስሑን ምሕረት ሕተቱን” ዝብል እዩ።

ሎሚ ክንስሓሉ ዝድለ ዘሎ እንታይ ዓይነት ኃጢአት እዩ? ናይ ዘመና ኃጢአት ብፍሉይ እንፍለጠሉ ክፍአት ኃጢአት እንታይ አሎ? ብርግጽ ሓደ ክንብሎ እንኸእል ሰይጣን ንልቢ ብዙኃት ማሪኹ አብ መገዲ ጥፍአት ክኣትዉ የሸንፍ ከም ዘሎ ኩላትና እንዕዘቦ እዩ። ቅትለት፣ ውግእ፣ ሓሶት፣ ጥልመት፣ ዓመጽ፣ ስም ሰባት ምክፋእ፣ ምቕያም፣ ስርቂ ዝሙት፣ ወገንነት፣ ንኣይ ጥራሕ ይጥዓመኒ ዝብል. . . እዝን ካልእን ልብሰብ መሊኹ ዓለምና ትሳቕ አላ። ነዝን ካልእ ግላዊ ኃጢአትናን ክነጥፍ ክንስሓሉ ዝዕድም ግዜ ኢና ዘሎና።

ቅ. ዮሐንስ ንፈሪሳውያን ንሱዳቓውያን ንወተሃደራት ነናቶም በደል እና ነገረ ክንስሑ ይነግሮም ነሩ። ሎሚ ንነፍስወከፍና ነናትና ክፍአትን ድኽመትን ክንእርም ሽዑ ከም ማሕበር ክርስቶስ አብ ሓደ መአዲ ክነጽመድ ኢና ንሕተት ዘሎና። ናይ ግልናን ናይ ሓባርን ኃጢአት አሎና፣ ብግልና

ባዕልና እንፈልገው ዝፈጸምናዮ እዩ፤ እቲ ናይ ሓባር እንብሎ ንዓመጽ ክፍጸም እንከሎ ሱቕ ምባል ፈሪሕካ እንታይ ገደብኒ ባዕሉ ይፈልጥ ኢልና ክነብር እንከሎና ንምሉእ ማሕብር ንብድል። ሕብረተ ሰብ ከምኡ ቤተ ክርስቲያን ብሰባት ዝቐመት እያ ሓደ ክሓምም እንከሎ ንብዙሓት ክልክም ይኽእል እዩ። ሎሚ ሓደ ካብቲ ከቢድ ኮይኑ ዘሎ ሓደ ንብዙሓት ኣብ ናይ ክፍኣት መአዲ ከምዝወድቁ ይገብር ንሶም ክኣ ፈሪሖም ድዮም ወገኖም ኮይንዎም ድዩ ወይስ ጥቕሚ ኣልደዎም ይሰምዕዎ ይስዕብዎ እንተ ኾነ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ብግልና እምበር ናይ ሓባር ሕቶ ኣይቀርብናን እዩ። ምስ ብዓልም መን ነርካ ብዛዕባ ካልኣት ኣይ ኮነን እንሕተት ገግብርና ኢና እንሕተት ስለዚ ንግላዊ ግብርና ሓላፍነት ለቢስና ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ቀሪብና መልሲ ክንህብ ንቀራረብ። መንግስተ ሰመይ ብወፈራ ኣይ ኮነትን እትእቶ ብፍቕርን ብምምሓሓርን እያ እትእቶ።

ልብሲ መርዓ ምልባስ የድሊ፡

ብዓለ ልደት ናይ ሰላም ናይ ሓጎስ ናይ ዕርቂ ብዓል እዩ። ንኣኡ ዝበቅዕ ኩነት ክንፈጥር ኣሎና። ምሉእ ሓድነት መንፈስን ግብርን ለቢስና ብሓደ ክንርከብ እዩ ድላይ ኣምላኽ። ኣብ ዝተፈላለዩ ልቢ ኣምላኽ ክኣቱ ኣይክእልን እዩ።

ልብሲ መርዓ ክንለብስ ንቀራረብ። ኣብ መርዓ ዝዕደም ሰብ ዝበለጸ ዝበሎ ልብሲ እዩ ዝለብስ ብፍላይ ኣብ ባህልና እንተ ረኣና ደቂ ተባዕትዮ እጀጠባብ ከምኡ ተቐምቂምም ኩሉ ዝግባእ ግሩም ባህላዊ ልብሲ ለቢሶም ኣብ መርዓ ይሕወሱ፤ ደቂንስትዮ እውን ተሓኒነን ዙርያ/ጥልፊ፤ ከምኡ ኩሉ ዘማዕርገን ለቢስን ይቐርባ። ነዚ ዘየማልኦ ሰብ ድሓንድዩ/ድያ እናተባህለ ይዝረበሉ። ኩሉ ኣብ ሓጎስ ኣብ ኣኽብርት ሓደ ልቢ ኮይኑ ይውዕል። ኣብ ወንጌል ልብሲ መርዓ ዘይተኸድነ ኣብ ግዳም ኣብ ስቓይ ቦታ እዩ ዝድርበ ምኽንያቱ እቲ ዝግባእ ልብስን ክብርን ገሩ ስለ ዘይቀረበ።

ንልደት ጎይታ ከምኡ ንመዓልቲ ምስ ኣምላኽ ሓደ ዝኸናላ ዘበሰረት ዕለት ንምብዓል እንታይ ክንገነብር ይግብኣና። ኣብ ሓደ ልብን መንፈስ ክንኣቱ እዩ እቲ መሰረታዊ መጻዕቕ። ብግዙፋዊ ልብስና ኣጸዕዲና ኩሉ ኣማሊእና እንተ ቐረብና ግን ልብና እንተ ዘይነጽሐ ብዓልና ጎደሎ እዩ። ልብሲ መርዓና ሎሚ ትሕትና ፍቕሪ ዕርቂ ሰላም ምግባር እዩ። ነዚ ዝለበሰ ሰብ ናይ ብሓቂ ልብሲ መርዓ ኣብ ልቡን ሕይወቱን ለቢሱ “ኣቱም ናይ ኣቦይ ብሩኻት ካብ ዘለዓለም ንዝተሰናደወልኩም ክብሪ ክትቅበሉ እተወ።” ዝብል ይሰምዕ።

ሓደ ካብቲ ቀንዲ ጠቓሚ ሓሳብ “ስለምንታይ እዩ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰብ ኮይኑ” ኢልና ክንሓትት መሰረታዊ ሕቶ እዩ። ስለምንታይ ኢልና ክንሓትት እንተ ኸኣልና መልሲ ክንህብ ኣሎና መልስና ኸኣ “ኣምላኽ ኩልና ደቂ ሰብ ክንድሕን ደቂ ሰማይ ኮና ንዘለዓለም ምስኡ ክነብር ስለ ዝደለ እዩ”። ድላይ ኣምላኽ ክነለል ይግባእ። ድላይ ኣምላኽ ክትሰምዕ ክተተግብር ጽን ኢልካ ምስማዕ የድሊ። ኣምላኽ ኣብ መንጎና ኣሎ ይዛረብ ኣሎ ጸጊሙ ዘሎ ዝሰምዕ ውሒዱ፤ ዘተግብር ውሒዱ ኩሉ ዳርጋ ጸማም እዝኒ ሒዙ ይጉዓዝ ኣሎ። እስከ ሎሚ ህድእ ንበል እሞ ነቲ ዝመጸና ዘሎ ክርስቶስ ንቀበሎ ንስምዓዮ ኣብ ኣፍደገ ገዛና ኮይኑ ይኮሕኮሕ ኣሎ ንኸፈተሉ።

ልብና ከፊቱ ካብ ኃጢአትና ኣንጺሑ ብርሃን ልደቱ የካፍለና።

ኣባ ንጉሠ ፍሥሓ